

Да живееш, за да прославяш Христос, струва скъпо. Това не бива да ни учудва като имаме предвид, че нашият Спасител бе разпнат и третиран като най- голямото зло.

Той ни призова да Го следваме (Марк 8:34). Каквото сториха на Него, ще сторят и на нас. (Матей 10:25)

Но да страдаш с Исус по пътя към Голгота не е просто следствие, а смисълът на това да прославяш Христос. Величаем Исус, когато Той е толкова ценен за нас, щото можем да "оставим близките и смъртния живот" и да страдаме в името на любовта. Неговата красота свети най- ярко, когато ни стане по- скъп от здравето, богатството и самият живот. Исус знае, че страданията, били те малки притеснения или ужасни мъчения, са пътят в този свят, който води до възвеличаване на Сина. Ето защо Той ни призовава. Обича ни, а любовта не означава да ни хвали или да прави живота ни лесен. Смисълът на Неговата любов е да ни направи способни да Го прославяме завинаги, без значение каква ще бъде цената.

ХВАЛИМ СЕ С КРЪСТА ТОГАВА, КОГАТО ГО НОСИМ! (Лука 14:27)

Нормалният християнски живот е този, в който единствената ни хвалба е кръстът- аркият център на Божията слава- и това става само когато го носим. Всяко нещо, което ни помага все повече и повече да се радваме в това да отдаваме слава на Бога, е милост. Защото няма по- велика радост от тази в Божието величие.

И ако трябва да пострадаме, за да я видим и да се преклоним, тогава страданието е милост. А призивът на Христос е да вземем кръста си и да Го последваме по Голготския път на Божията любов. Когато Христос призове някого, Той му казва- ела и умри.

Да бягаш от смъртта е най- краткият път към пропиления живот!

Джон Пайпър